

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia nr 10 bis de Sevilla (Hiszpania) w dniu 27 maja 2021 r. – Vicente / Delia

(Sprawa C-335/21)

(2021/C 382/15)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia nr 10 Bis de Sevilla

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vicente

Strona pozwana: Delia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postępowanie uproszczone w przedmiocie roszczenia o wynagrodzenie adwokata, w toku którego sąd nie może zbadać z urzędu ewentualnego, nieuczciwego charakteru warunków umownych znajdujących się w umowie zawartej z konsumentem, ponieważ postępowanie to nie przewiduje udziału sądu na jakimkolwiek etapie tego postępowania, z wyjątkiem przypadku, gdy klient wnieśnie sprzeciw od wezwania do zapłaty, a następnie jedna ze stron wnieśnie skargę na ostateczne zarządzenie Letrado de la Administración de Justicia [sekretarza sądowego], jest zgodne z dyrektywą 93/13⁽¹⁾ oraz zasadą skuteczności tej dyrektywy w związku z prawem do skutecznego środka prawnego, o którym mowa art. 47 Karty?
- 2) Czy okoliczność, że w tego rodzaju postępowaniu o charakterze uproszczonym ewentualna kontrola przez sąd nieuczciwego charakteru warunków umownych, z urzędu lub na wniosek strony, może zostać przeprowadzona w ramach środka prawnego wniesionego na zarządzenie wydane przez organ, który nie jest sądem, taki jak Letrado de la Administración de Justicia [sekretarz sądowy], które zasadniczo powinno ograniczać się wyłącznie do przedmiotu tego zarządzenia i w ramach którego nie jest dopuszczalne postępowanie dowodowe w zakresie innych dowodów niż dowody z dokumentów przedstawionych już przez strony, jest zgodna z dyrektywą 93/13 oraz zasadą skuteczności tej dyrektywy w związku z prawem do skutecznego środka prawnego, o którym mowa art. 47 Karty?
- 3) Czy należy uznać, że warunek umowny znajdujący się w umowie zawartej między adwokatem a konsumentem, taki jak sporny w niniejszej sprawie, który przewiduje zapłatę wynagrodzenia w określonym przypadku, to jest gdy klient cofnie powództwo przed zakończeniem postępowania sądowego lub zawrze ugodę z instytucją bez wiedzy lub wbrew zaleceniom kancelarii adwokackiej, mieści się w ramach zastosowania art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13, ponieważ chodzi o główny warunek umowny dotyczący przedmiotu umowy, w tym przypadku, ceny?
- 4) W przypadku udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi twierdzącej, czy przywołany warunek umowny, zgodnie z którym ustala się wynagrodzenie poprzez odesłanie do tabeli opłat izby adwokackiej, która w zależności od przypadku przewiduje różne zasady ustalenia wynagrodzenia, o czym nie wspomniano we wcześniejszych informacjach, może zostać uznany, zgodnie z przywołanym art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13, za jasny i zrozumiały?
- 5) W przypadku udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi przeczącej, czy włączenie do umowy zawartej między adwokatem a konsumentem warunku umownego, takiego jak sporny w niniejszej sprawie, zgodnie z którym ustala się wynagrodzenie adwokata poprzez zwykłe odesłanie do tabeli opłat izby adwokackiej, która w zależności od przypadku przewiduje różne zasady ustalenia wynagrodzenia, o czym nie wspomniano ani w ofercie handlowej, ani we wcześniejszych informacjach, może zostać uznane za nieuczciwą praktykę handlową w rozumieniu dyrektywy 2005/29⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2005, L 149, s. 22).